

נמצאים שניים מהם באוצרם בקדות, על כל אחד אלף עולמות. נמצאו שמונה عشر אלף עולמות שהולך בהם הקדוש ברוך הוא בכל יום. וכל עולם ועולם גנוו ונסתיר מזוה. ועל כלם כתוב (קהלת ח) כי גבה מעלה גבה שמר וגבהים עליהם. וכך טוב (ישעה סד) עין לא ראתה אליהם זולתה.

פרשת ברה

רבי שמעון פמח (משל ח כא) להנחייל אהבי יש אהבי יש ואחרתיהם אמלא. מי אהבי? זה אברהם, שנאמר בו (ישעה מא) זרע אברהם אהבי. אמר רבי אלעזר: אבא אבא, והרי יש מעאל ובני קטוורה ממנה הם באים?

באותה שעה פמה רבי שמעון. בינוים בא אלהו. אמר לו: המנורה הקדושה, הנור העליון, יפה אמר רבי אלעזר, שאין אהבי אלא זרע יעקב. שפתותם של יעקב. צחק רבי (מלכאי) ואhab את יעקב. צחק רבי שמעון, ונשך את רבי אלעזר על ראשו. אמר לו: (משל כב) בני, אם חכם לך יש מה לבני גם אני. קום בני, ויתגלה סוד הפטוק הזה. ההזדעוע, וקם על רגליו.

אמר רבי שמעון, להנחייל אהבי י"ש, מה זה יש? זהו סוד זובל ושמטה, שלא מסר אותם הקדוש ברוך הוא לשאר העמים, אלא לעם הקדוש. ובשעה שישראל שומרים את שנת השמטה בראשו, נשמות הצדיקים משפטעשות בגין העדן, וחזרות חרות. ועליהם נאמר (ישעה ט) וקמי ה' יחליפו פה.

ועוד, את כל הנשמות הקדושים ברוך הוא מטביל אותן בנהר החמשיים שבגן העדן של מעלה, ונקרע נهر דיןור.

אלף עלמין, אשפכחו תמניגיסר אלף עלמין, דازיל בהו קודשא בריך הוא בכל יומא. וכל עולם ועולם גני וסתים מן דא. ועל כלו כתיב (קהלת ח) כי גבה מעלה גבה שמר וגבהים עליהם. וכתיב (ישעה סד ג) עין לא ראתה אליהם זולתה.

פרשת ברה

רבי שמעון פטה (משל ח כא) להנחייל אהבי יש ואחרתיהם אמלא. מי אהבי, דא אברהם, דאמיר ביה (ישעה מא ח) זרע אברהם אהבי. אמר רבי אלעזר, אבא אבא, וזה יש מעאל ובני קטוורה מניה קא אתין.

בזהיא שעתא פטה רבי שמעון, אהדיי אתה אליו. אמר ליה, בזינא קדיישא שרגא עילאה, שפיר קאמיר ר' אלעזר, דלית אהבי אלא זרעא דיעקב. כתיב (מלacci א) ונאhab את יעקב. ברכ ר' שמעון ונשכח לראי אלעזר על רישיה, אמר ליה, (משל כט) בני, אם חכם לבך יש מה לבי גם אני. קום ברי ויתגלו רזא דהאי קרא, איזדעוז, וקם על רגליו.

אמר רבי שמעון, להנחייל אהבי י"ש, מי יש, דא רזא דיבול ושמטה, דלא מסר יתרון קודשא בריך הוא לשאר עמיין, אלא לעם קדיישא. ובשעתא דישראל נטרין שטא דשמטה בדקא יאות, נשמתהון דצדייקיא משפטעשען בגנטא דעתן, ואתחדרו חדרין. ועליהו אמר, (ישעה מ לא) וקמי ה' יחליפו פה. ורתו, כלו נשמותין קודשא בריך הוא טביל לוון בנהירא דחמשין, דבגנטא דעתן דלעילא, ואתקרי נهر דיןור.